

عنوان مقاله:

فرهنگ سازی آموزش محیط زیست در پرتو توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی بهروش - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

عاطفه مهدی - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.

بهروز محمد زاده - کارشناس ارشد مدیریت و شهردار منطقه ۱۷، شهرداری تهران

خلاصه مقاله:

بخش عمده ای از معضلات زیست محیطی موجود ریشه در فقدان آگاهی های لازم و ضعف فرهنگی در زمینه ارتباط انسان و طبیعت دارد و در واقع نوعی مشکل فرهنگی محسوب میشود. لذا نیازمند عزم ملی و بین المللی برای تقویت فرهنگ حفاظت از محیط زیست در سطح اقشار مختلف جوامع میباشد. در این راستا آموزش همگانی محیط زیست کلید رویارویی با این مشکل فرهنگی و رویکردی پیشگیرانه و اثربخش در جهت ارتقای آگاهی های زیست محیطی میباشد. سابقه آموزش محیط زیست در دنیا و در حوزه آموزش همگانی محیط زیست به سال ۱۹۷۲ و کنفرانس سازمان ملل متحد با عنوان محیط زیست انسانی و توسعه در سوئد بازمیگردد، این کنفرانس اولین تلاش جمعی ۱۱۳ کشور جهان برای تأکید بر نقش آموزش و آگاه کردن مردم نسبت به مسایل محیط زیستی بود پس از آن نیز اقدامات مؤثری در این زمینه انجام شد. در سال ۱۹۹۲ نیز، پس از برگزاری کنفرانس محیط زیست و توسعه در ریودوژانیرو برزیل و تدوین دستور کار ۲۱ بر ضرورت ایجاد و تداوم یک نهضت آموزشی با هدف تغییر رفتار و اصلاح بینش عمومی نسبت به محیط زیست به عنوان مقدمه ی عمل برای دستیابی به توسعه ی پایدار تأکید شد. هم اکنون نیز در دهه ای قرار داریم که از سوی سازمان ملل متحد به عنوان دهه آموزش برای محیط زیست و توسعه پایدار نامگذاری شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش، محیط زیست، فرهنگ، بین الملل، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/360420>

